

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 8T/125/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213010291
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6213010291.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Slavomíra Cimermana a prísediacich Vojtecha Páldiho a Milana Ďuríka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. októbra 2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Z. F. Z. F. L. F. I. A. R. , nar. XX. XX. XXXX v Z.
Ď., W., trvale bytom Z. XX, prechodne bytom Č., I. B. XXX/X, dôchodca, občan Maďarska

je v i n n ý , ž e

- ako jediná zodpovedná fyzická osoba podnikateľského subjektu Béla András Baranyi, IČO: 43 261 817, IČ DPH: SK 1077082996 v úmysle skrátiť daň z pridanej hodnoty / DPH /

- dňa 07. 01. 2008 podal na Daňovom úrade vo Veľkom Krtíši daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie I. štvrťroka 2007, v ktorom priznal vlastnú daňovú povinnosť 0,- Eur /0,- Sk/, avšak tento daňový subjekt za predmetné zdaňovacie obdobie nepriznal daň z pridanej hodnoty vo výške 6. 807,87 Eur /205. 094,- Sk/, nakoľko v daňovom priznaní k DPH:

- nepriznal faktúry o dodaní tovaru pre podnikateľský subjekt Svetlana Beregházyová - SVETIA, IČO: 338 147 59, Senica, Agátová 1323 a to :

- fa č. 3/2007 z 12. 01. 2007 na sumu 1. 659,70,- Eur /50.000,- Sk/

- fa č. 5/2007 z 15. 01. 2007 na sumu 4. 547,57,- Eur /137.000,- Sk/

- nepriznal dodávateľské faktúry o nadobudnutí tovaru od iného členského štátu EÚ od rakúskeho daňového subjektu Natanow Imanuel, Galmeyerg 6/8, A-1190 Wien, IČ DPH: ATU43568509 a to:

- fa č. 106/07 z 02. 03. 2007 na sumu 9.950,- Eur /337.533,80 Sk/

- fa č. 108/07 z 15. 03. 2007 na sumu 8.925,- Eur /302.762,70 Sk/

- fa č. 109/07 z 19. 03. 2007 na sumu 7.425,- Eur /252.145,50 Sk/

- dňa 07. 01. 2008 podal na Daňovom úrade vo Veľkom Krtíši daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie II. štvrťroka 2007, v ktorom nepriznal daň z pridanej hodnoty vo výške 34. 500,16 Eur /1. 039. 352,- Sk/, nakoľko v daňovom priznaní k DPH:

- nepriznal faktúru o dodaní služieb pre podnikateľský subjekt Anton Šťastný EXPORT-IMPORT, IČO: 141 144 45, Šahy, A. Sipossa a to :

- fa č. 2/2007 z 30. 06. 2007 na sumu 6. 140,87 Eur /185. 000,- Sk/

- nepriznal dodávateľské faktúry o nadobudnutí tovaru od iného členského štátu EÚ

od rakúskeho daňového subjektu Natanow Schamael, Vorgartenstrasse 10/9/8, A-1200 Wien, IČ DPH: ATU48436900, IČ DPH: ATU48436900 a to :

- fa č. 38 z 05. 06. 2007 na sumu 11. 540,- Eur /391. 286,80 Sk/
- fa č. 40 z 13. 06. 2007 na sumu 9. 455,- Eur /323. 550,10 Sk/
- fa č. 42 z 27. 06. 2007 na sumu 9. 230,- Eur /313. 266,30 Sk/

od rakúskeho daňového subjektu Natanow Imanuel, Galmeyerg 6/8, A-1190 Wien, IČ DPH: ATU43568509 a to:

- fa č. 118 z 04. 06. 2007 na sumu 6. 326,03 Eur /214. 198,40 Sk/
- fa č. 119 z 13. 06. 2007 na sumu 11. 042,42 Eur /377. 870,92 Sk/

od rakúskeho daňového subjektu Delta Export-Import GmbH, Laxenburger Str. 365, VvGeb, A-1230 Wien, IČ DPH: ATU15966603 a to:

- fa č. 1005 z 30. 04. 2007 na sumu 4. 672,80 Eur /157. 333,10 Sk/
- fa č. 1007 z 02. 05. 2007 na sumu 4. 809,36 Eur /161. 919,80 Sk/
- fa č. 1013 z 07. 05. 2007 na sumu 4. 518,12 Eur /151. 533,70 Sk/
- fa č. 1019 z 11. 05. 2007 na sumu 4. 494,50 Eur /150. 925,30 Sk/
- fa č. 1021 z 15. 05. 2007 na sumu 1. 687,20 Eur /56. 706,70 Sk/
- fa č. 1024 z 16. 05. 2007 na sumu 5. 986,73 Eur /201. 154,10 Sk/
- fa č. 1027 z 18. 05. 2007 na sumu 3. 314,28 Eur /11. 622,20 Sk/
- fa č. 1033 z 22. 05. 2007 na sumu 1. 379,76 Eur /46. 484,00 Sk/
- fa č. 1035 z 25. 05. 2007 na sumu 4. 977,60 Eur /168. 143,30 Sk/
- fa č. 1039 z 29. 05. 2007 na sumu 3. 705,00 Eur /125. 858,85 Sk/
- fa č. 1040 z 31. 05. 2007 na sumu 1. 990,32 Eur /67. 830,00 Sk/
- fa č. 1042 z 08. 06. 2007 na sumu 1. 645,92 Eur /56. 422,00 Sk/

a od rakúskeho daňového subjektu Gimex Handels GmbH, Wurzbachgasse 18/2, A-1150 Wien, IČ DPH: ATU62857215 a to:

- fa č. 21381 z 04. 04. 2007 na sumu 8. 294,40 Eur /375. 838,00 Sk/
- fa č. 21996 z 21. 04. 2007 na sumu 6. 220,80 Eur /208. 085,20 Sk/
- fa č. 22101 z 23. 04. 2007 na sumu 8. 294,40 Eur /277. 477,70 Sk/
- fa č. 22204 z 04. 04. 2007 na sumu 8. 294,40 Eur /279. 106,60 Sk/
- fa č. 23090 z 04. 04. 2007 na sumu 16. 758,20 Eur /562. 740,30 Sk/
- fa č. 24173 z 04. 04. 2007 na sumu 18. 045,60 Eur /605. 951,10 Sk/

- dňa 07. 01. 2008 podal na Daňovom úrade vo Veľkom Krtíši daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie III. štvrtroka 2007, v ktorom priznal vlastnú daňovú povinnosť 49,82 Eur /1. 501,- Sk/, avšak tento daňový subjekt za predmetné zdaňovacie obdobie nepriznal daň z pridanej hodnoty vo výške 47. 659,56 Eur /1. 435. 792,- Sk/, nakoľko v daňovom priznaní k DPH:

- nepriznal faktúru o dodaní tovaru pre podnikateľský subjekt Anton Šťastný EXPORT-IMPORT, IČO: 141 144 45, Šahy, A. Sipossa a to :

- fa č. 3/2007 z 30. 06. 2007 na sumu 1. 249,42 Eur /37. 640,00 Sk/

- nepriznal faktúry o dodaní tovaru pre podnikateľský subjekt Vincent Turzo Remostav, IČO: 141 071 04 Výčapy-Opatovce 800 a to :

- fa č. 20070727 z 28. 07. 2007 na sumu 2. 821,48 Eur /85. 000,00 Sk/
- fa č. 20070831 z 01. 09. 2007 na sumu 2. 489,54 Eur /75. 000,00 Sk/
- fa č. 20070922 z 23. 09. 2007 na sumu 3. 087,03 Eur /93. 000,00 Sk/

- nepriznal dodávateľské faktúry o nadobudnutí tovaru od iného členského štátu EÚ

od rakúskeho daňového subjektu Natanow Imanuel, Galmeyerg 6/8, A-1190 Wien, IČ DPH: ATU43568509 a to:

- fa č. 127 z 02. 08. 2007 na sumu 7. 740,00 Eur /258. 206,40 Sk/
- fa č. 128 z 24. 08. 2007 na sumu 13. 700,00 Eur /461. 964,00 Sk/
- fa č. 129 z 31. 08. 2007 na sumu 2. 875,00 Eur /97. 002,00 Sk/
- fa č. 131 z 03. 09. 2007 na sumu 6. 115,50 Eur /205. 970,00 Sk/
- fa č. 133 z 17. 09. 2007 na sumu 5. 510,00 Eur /186. 017,60 Sk/
- fa č. 134 z 24. 09. 2007 na sumu 6. 559,50 Eur /222. 563,80 Sk/

od rakúskeho daňového subjektu Delta Export-Import GmbH, Laxenburger Str. 365, VvGeb, A-1230 Wien, IČ DPH: ATU15966603 a to:

- fa č. 1080 z 06. 08. 2007 na sumu 2. 293,65 Eur /76. 539,10 Sk/
- fa č. 1094 z 20. 08. 2007 na sumu 3. 062,20 Eur /103. 379,80 Sk/
- fa č. 1096 z 23. 08. 2007 na sumu 3. 083,58 Eur /104. 101,60 Sk/
- fa č. 1101 z 03. 09. 2007 na sumu 2. 066,80 Eur /69. 609,80 Sk/
- fa č. 1102 z 06. 09. 2007 na sumu 3. 162,20 Eur /106. 787,50 Sk/
- fa č. 1116 z 25. 09. 2007 na sumu 4. 797,80 Eur /163. 796,90 Sk/

od rakúskeho daňového subjektu Gimex Handels GmbH, Wurzbachgasse 18/2, A-1150 Wien, IČ DPH: ATU62857215 a to:

- fa č. 25119 z 12. 07. 2007 na sumu 19. 350,61 Eur /645. 536,40 Sk/
- fa č. 26803 z 03. 09. 2007 na sumu 19. 505,40 Eur /656. 941,80 Sk/

a od rakúskeho daňového subjektu DJIANO Handels GmbH, Hernalser Hauptstr 100, A-1170 Wien, IČ DPH: ATU58000200 a to:

- fa č. 01/2007 z 19. 09. 2007 na sumu 6. 300,- Eur /213. 318,00 Sk/

- dňa 25. 01. 2008 podal na Daňovom úrade vo Veľkom Krtíši daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrt'roka 2007, v ktorom priznal vlastnú daňovú povinnosť 113,32 Eur /3. 414,- Sk/, avšak tento daňový subjekt za predmetné zdaňovacie obdobie nepriznal daň z pridanej hodnoty vo výške 67. 697,10 Eur /2. 039. 443,- Sk/, nakoľko v daňovom priznaní k DPH:

- nepriznal faktúru o dodaní tovaru pre podnikateľský subjekt Jozef Valla - Agrotrans, IČO: 353 056 49, Kostolište 299 a to :

- fa č. 20070301807 z 30. 10. 2007 na sumu 5. 111,86 Eur /154. 000,- Sk/
- fa č. 20070301907 z 30. 10. 2007 na sumu 5. 228,04 Eur /157. 500,- Sk/
- fa č. 2007210202007 z 10. 12. 2007 na sumu 2. 987,45 Eur /90. 000,- Sk/

- nepriznal faktúry o dodaní tovaru pre podnikateľský subjekt ZELKOV, s. r. o., IČO: 36 564 915 Viničná 17, 940 01 Nové Zámky a to :

- fa č. 21/2007 z 21. 11. 2007 na sumu 1. 909,65 Eur /57. 530,00 Sk/
- fa č. 28/2007 z 28. 11. 2007 na sumu 901,68 Eur /27. 164,00 Sk/
- fa č. 82/2007 z 20. 12. 2007 na sumu 5. 590,19 Eur /168. 410,00 Sk/

- nepriznal faktúry o dodaní tovaru pre podnikateľský subjekt Vojtech Blahovič - ZELKOV, IČO: 324 155 32, Mlynská 619, 946 34 Bátorové Kosihy a to :

- fa č. 15/2007 z 17. 10. 2007 na sumu 4. 553,24 Eur /137. 171,00 Sk/
- fa č. 16/2007 z 17. 10. 2007 na sumu 1. 746,07 Eur /52. 602,00 Sk/

- nepriznal faktúry o dodaní tovaru pre podnikateľský subjekt eastern pack trade, s. r. o., IČO: 36 753 378, Hlavná 526 Nenince /od 16. 03. 2007 do 29. 02. 2008 Nemocničná 14, 990 01 Veľký Krtíš/ a to :

- fa č. 244/2007 z 02. 10. 2007 na sumu 23. 253,55 Eur /700. 536,50 Sk/
- fa č. 251/2007 z 03. 10. 2007 na sumu 16. 622,97 Eur /507. 893,50 Sk/
- fa č. 255/2007 z 31. 08. 2007 na sumu 9. 518,24 Eur /286. 746,50 Sk/
- fa č. 288/2007 z 07. 10. 2007 na sumu 27. 818,41 Eur /838. 057,50 Sk/
- fa č. 290/2007 z 08. 10. 2007 na sumu 39. 602,02 Eur /1. 193. 050,50 Sk/
- fa č. 291/2007 z 09. 10. 2007 na sumu 18. 924,83 Eur /570. 129,50 Sk/
- fa č. 299/2007 z 11. 10. 2007 na sumu 7. 222,76 Eur /217. 593,00 Sk/
- fa č. 318/2007 z 15. 10. 2007 na sumu 15. 175,26 Eur /457. 170,00 Sk/
- fa č. 519/2007 z 30. 10. 2007 na sumu 19. 086,92 Eur /575. 012,50 Sk/
- fa č. 541/2007 z 06. 11. 2007 na sumu 17. 953,66 Eur /540. 872,00 Sk/
- fa č. 566/2007 z 07. 11. 2007 na sumu 12. 242,51 Eur /368. 818,00 Sk/
- fa č. 567/2007 z 07. 11. 2007 na sumu 2. 180,24 Eur /65. 682,00 Sk/
- fa č. 598/2007 z 20. 11. 2007 na sumu 18. 797,98 Eur /566. 308,00 Sk/

- nepriznal dodávateľské faktúry o nadobudnutí tovaru od iného členského štátu EÚ

od rakúskeho daňového subjektu Delta Export-Import GmbH, Laxenburger Str. 365, VvGeb, A-1230 Wien, IČ DPH: ATU15966603 a to:

- fa č. 1123 z 08. 10. 2007 na sumu 13. 115,42 Eur /444. 612,70 Sk/
- fa č. 1124 z 11. 10. 2007 na sumu 18. 886,70 Eur /634. 215,30 Sk/
- fa č. 1135 z 22. 10. 2007 na sumu 9. 087,79 Eur /301. 431,10 Sk/
- fa č. 1151 z 14. 11. 2007 na sumu 2. 718,80 Eur /89. 339,76 Sk/
- fa č. 1175 z 18. 12. 2007 na sumu 7. 129,44 Eur /234. 272,08 Sk/

od rakúskeho daňového subjektu Gimex Handels GmbH, Wurzbachgasse 18/2, A-1150 Wien, IČ DPH: ATU62857215 a to:

- fa č. 27584 z 01. 10. 2007 na sumu 17. 710,53 Eur /599. 837,70 Sk/

-

od rakúskeho daňového subjektu DJIANO Handels GmbH, Hernalser Hauptstr 100, A-1170 Wien, IČ DPH: ATU58000200 a to:

- fa č. 3/2007 z 19. 09. 2007 na sumu 10. 009,00 Eur /336. 202,30 Sk/
- fa č. 2/2007 z 24. 10. 2007 na sumu 5. 455,50 Eur /180. 297,70 Sk/

a od rakúskeho daňového subjektu Natanow Imanuel, Galmeyerg 6/8, A-1190 Wien, IČ DPH: ATU43568509 a to:

- fa č. 141 z 06. 12. 2007 na sumu 5. 455,50 Eur /181. 449,90 Sk/

čím došlo k skráteniu dane na úkor štátneho rozpočtu SR v celkovom rozsahu 156. 664,69 Eur /4. 719. 681,00 Sk /,

t e d a

vo veľkom rozsahu skrátil daň,

č í m s p á c h a l

zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zák.

a z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 276 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. d), j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody n e p o d m i e n e č n e vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. sa mu ukladá trest zákazu podnikateľskej činnosti na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodený Slovenská republika - Daňové riaditeľstvo Banská Bystrica v zastúpení správcou dane Daňovým úradom Veľký Krtíš, odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry vo Veľkom Krtíši doručil dňa 06. 12. 2013 tunajšiemu súdu obžalobu zn. Pv 435/11-59, ktorou obžalovaného obžaloval zo zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť skutkami uvedenými v obžalobe.

Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom z 05. 03. 2015 č. k. 8T/125/2013-594 obžalovaného uznal vinným zo zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zák. a za to odsúdil podľa § 276 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 7 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu uložil trest zákazu podnikateľskej činnosti na dobu 5 rokov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného Slovenská republika - Daňové riaditeľstvo Banská Bystrica v zastúpení správcou dane Daňový úrad Veľký Krtíš, odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 21. 10. 2015 sp. zn. 4To/46/2015 prejednal odvolanie obžalovaného a napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V dôvodoch rozhodnutia krajského súdu sa konštatuje, že z obsahu spisu sa nedá zistiť, prečo postupoval súd a orgány činné v trestnom konaní tak, že sa uspokojili s fotokópiami daňových dokladov. Zo spisového materiálu je možné ustáliť, že obžalovaný resp. jeho firma používali rôzne druhy pečiatok, pričom nebolo zisťované, ktorú pečať používal sám obžalovaný a ktorú pečať používali iné osoby konajúce v jeho mene. Obžalovaný sa obhajuje tým, že pečiatky nie sú jeho, ale ich niekto zneužil a tak isto nie sú jeho podpisy na účtovných dokladoch. Obžalovaný, ale doznáva kontakt a obchod s firmami sídlacimi na území Rakúskej republiky. Pokiaľ ide o tvrdenie obžalovaného, že splnomocnil na zastupovanie svedkov už nebohých N. a Š., okresný súd sa musí s touto otázkou zaoberať a posúdiť platnosť splnomocnenia. Obžalovaný totiž uviedol, že poskytol týmto osobám fotokópiu svojho pasu a živnostenského listu. V prípade nezrovnalostí okresný súd zväži nariadenie znaleckého dokazovania z odboru grafológie.

Po zrušení rozhodnutia krajským súdom okresný súd doplnil dokazovanie v naznačenom smere. Na hlavnom pojednávaní dňa 22. 02. 2016 obžalovaný uviedol, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 16. 10. 2014. Ďalej uviedol, že na Slovensku vykonával podnikanie v rokoch 2006 až 2009 na základe živnosti. Počas celej doby živnosť vykonával vo vlastnom mene a sám. V týchto rokoch sa zoznámil s osobami B. N. a T. Š.. Ani jednu z týchto osôb písomne nepoveril úkonmi a svojim zastupovaním. Týmto osobám nikdy neodovzdal osobné doklady a razítko. Počas podnikania používal len razítko, ktorým je opatrené daňové priznanie na č. I. 247 vo vyšetrovacom spise. Pod týmto razítkom sa nachádza aj jeho vlastnoručný podpis, ktorý nikdy nenechal. Rovnako nikdy nenechal obchodné meno svojej firmy. Počas výkonu podnikateľskej činnosti mu viedla účtovníctvo jedna pani zo Ž., ktorej meno si nespomína. On vlastne nemal žiadne účtovníctvo. Príslušnému daňovému úradu žiadne doklady nepredkladal. Daňový úrad získal doklady od daňových subjektov, s ktorými podnikal v rámci podnikateľskej činnosti. Nevie uviesť, kde sa nachádzajú originály účtovných dokladov. Pokiaľ účtovníčka disponuje nejakými dokladmi, nech ich súdu predloží. S podnikateľskými subjektmi sídlacimi v zahraničí nepodnikal. Nevie vysvetliť prečo zahraničné podnikateľské subjekty vystavovali doklady na jeho meno. Predpokladá, že N. alebo Š. zneužili jeho meno a v jeho mene obchodovali. Obsah protokolu spísaný na daňovom úrade nezodpovedá pravdivosti. Za daňový úrad vystupovali viaceré osoby, medzi nimi aj pani H., s ktorou sa rozprával po maďarsky.

Na otázku prokurátora, či jeho účtovníctvo viedla pani I. zo Ž., uviedol, že bola to ona.

Na otázky súdu, či disponuje originálmi dokladov zo zdaňovacieho obdobia 1. a 4. štvrťrok 2007 a či disponuje razítkom, ktorým opatroval dokumenty počas podnikateľskej činnosti, uviedol, že dokladmi už nedisponuje, nakoľko ich jeho manželka roztrhala po tom, ako bol neprávoplatne odsúdený okresným súdom. Razítkom rovnako nedisponuje, pretože v roku 2009, keď zrušil živnosť, ho zlikvidoval.

Obhajca v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 10. 10. 2016 navrhol obžalovaného uznať vinným a uložiť mu trest odňatia slobody, ktorého výkon mu bude podmienienečne odložený na primeranú skúšobnú dobu. Okresnému súdu navrhuje zväziť uloženie prokurátorom navrhovaného trestu zákazu činnosti, a to vzhľadom na vek obžalovaného aj skutočnosť, že v súčasnosti už nedisponuje podnikateľským oprávnením. Je toho názoru, že v druhej etape trestného konania na prvostupňovom súde, po vrátení veci odvolacím súdom neboli produkované žiadne dôkazy, ktoré by spochybnili autenticitu podpisu obžalovaného a použitých pečiatok na účtovných dokladoch. Pokiaľ aj daňový úrad vykonal kontrolu, či už na základe listín v ich originálnom vyhotovení alebo kópii, tieto dôkazy, pokiaľ boli vyhotovené v kópii, možno považovať za smerodajné len v tom prípade, pokiaľ na nich kontrolovaný daňový subjekt (obžalovaný) uzná svoje podpisy a svoju pečaťku za vlastné. Pokiaľ tomu tak nie je, je nevyhnutné pristúpiť k písmoznalectvu a k pribatiu súdneho znalca z odboru grafológie. Vzhľadom však na to, že originály sporných účtovných dokladov ako listinných dôkazov, nie je možné pre ich absenciu súdneho znalcovi predložiť, takáto objektivizácia sporných tvrdení v obžalobe prakticky nie je možná.

Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že sa pridržiava prednesu svojho obhajcu, ktorý nežiada doplniť. Právo posledného slova nevyužíva.

Prokurátor v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 10. 10. 2016 uviedol, že dokazovaním bol dostatočne objasnený záver, že obžalovaný sa dopustil žalovaného konania tak ako je to uvedené v obžalobnom návrhu. Bolo jednoznačne preukázané, že ako podnikateľ v rámci podnikateľskej činnosti dodal viacerým slovenským podnikateľom tovary a služby, z ktorých však nepriznal a neodviedol daň a takisto obchodoval s rakúskymi podnikateľmi, nakupoval tovar z Rakúska, kde tieto aktivity nezahrnul do daňového priznania. Tvrdenia obžalovaného, že vystupoval iba ako sprostredkovateľ, resp. že za všetkým stoja iné osoby B. N. a T. Š., považuje za účelové a smerujúce k zbaveniu sa zodpovednosti, keď sa snaží preniesť zodpovednosť na osoby, ktoré už zomreli. Krajský súd pri vrátení veci nariadil zabezpečiť originály účtovných dokladov a v prípade nezrovnalostí znalecké dokazovanie z odboru grafológie. Toto už nemožno zrealizovať, nakoľko účtovné doklady nie je možné grafologicky skúmať pre chýbajúce ich originály. V tomto smere je podstatná výpoveď svedka R.. B., riaditeľa daňového úradu, ktorý jasne vysvetlil, akým spôsobom je nakladané s originálmi daňových dokladov pri daňovej kontrole na území SR, resp. pri medzinárodnej výmene daňových informácií v rámci spolupráce daňových úradov. Je preto zrejmé, že príslušné daňové úrady pracovali s originálmi dokladov, ktoré boli jednotlivým daňovým subjektom vrátené. Obžalovaného navrhol uznať vinným v zmysle podanej obžaloby a uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici, ktorá predstavuje 7 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Tiež mu navrhuje uložiť trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť minimálne vo výmere 5-tich rokov. Takýto trest zodpovedá potrebám zabezpečenia individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Poškodený Slovenská republika - Daňové riaditeľstvo Banská Bystrica v zastúpení správcom dane Daňovým úradom Veľký Krtíš zotrval na náhrade uplatnenej škody v adhéznom konaní.

Súd vykonal dokazovanie okrem výsluchu obžalovaného aj výsluchom svedkov V. H., F. Š., V. O., O. G., Š. Z. a O. Z., R. I., W. E. a R.. W. B..

Svedkyňa V. H. na hlavnom pojednávaní dňa 02.03.2015 vypovedala, že v čase výkonu kontroly daňového subjektu Béla András Baranyi, IČO: 43 261 817 s miestom podnikania Bátorová 82, bola zamestnaná na Daňovom úrade Banská Bystrica, pobočke Lučenec, dislokovanom pracovisku vo Veľkom Krtíši s pracovným zaradením daňový kontrolór. Kontrola bola zameraná na prvý až štvrtý štvrťrok 2007. Daňový subjekt (obžalovaný) nevedel pri daňovej kontrole predložiť všetky doklady. Jeho účtovníctvo robila pani I.. Táto následne predkladala daňové doklady, ktoré mala k dispozícii.

Daňovú kontrolu realizovali formou dožiadania na iné daňové úrady a aj prostredníctvom zisťovania cez medzinárodný informačný systém VIES, keďže disponovali účtovnými dokladmi o podnikaní obžalovaného s rakúskymi podnikateľskými subjektmi. Kontrolou bolo zistené, že daňový subjekt nezaviedol mnohé účtovné (daňové) doklady do svojho účtovníctva. Boli prípady, keď firmy, s ktorými obchodoval, daňové doklady založili do účtovníctva a cez ne si uplatnili nárok na daň z pridanej hodnoty na vstupe, pričom obžalovaný túto daň na výstupe nevykázal, a teda ju štátu nezaplatil. Kontrolou zistené nedostatky sa stali súčasťou dodatočného platobného výmeru, ktorým štát obžalovanému vyrúbil daň. Obžalovaný dodatočné platobné výmery nerozporoval. Z celkového daňového nedoplatku uhradil dobrovoľne len malú časť. Obžalovaný sa na výzvu daňového orgánu nedostavil k podpísaniu protokolu o kontrole. Podľa daňových predpisov sa takáto kontrola považuje za skončenú dňom, na ktorý bol daňový subjekt vyzvaný, aby sa dostavil k podpisu zápisu o kontrole. Takto bolo aj postupované. S obžalovaným sa rozprávala v jazyku maďarskom, keďže ovláda aktívne tento jazyk a je maďarskej národnosti.

Výsluch svedka F. Š. na hlavnom pojednávaní dňa 16. 10. 2014 vykonaný nebol, nakoľko obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. k časti skutku dotýkajúceho sa nepriznania faktúr o dodaní služieb pre daňovú povinnosť, ktoré súd prijal a dokazovanie v tomto rozsahu nevykonával. Práve toto priznanie sa dotýka obchodov realizovaných s firmou tohto svedka.

Svedok V. O. na hlavnom pojednávaní dňa 16.10.2014 vypovedal, že je samostatne zárobkovo činnou osobou a v roku 2007 obchodoval s firmou obžalovaného. Jednalo sa o zákazku na odstraňovanie nečistôt kosením buriny z okrajov panelových plôch. Po vykonaní prác mu za ich dodávateľa vystavili faktúru a príjmový pokladničný doklad, ktorý zaviedol do účtovníctva pre potrebu výpočtu dane z pridanej hodnoty. Fakturovanú cenu v plnom rozsahu zaplatil. S určitosťou za dodávateľa prác vystupoval niekto iný ako obžalovaný, ktorého vidí prvýkrát na hlavnom pojednávaní.

Svedok O. G. na hlavnom pojednávaní dňa 16.10.2014 vypovedal, že je samostatne zárobkovo činnou osobou podnikajúcou pod obchodným menom REMOSTAV - Vincent Turzo so sídlom Výčapy - Opatovce. V roku 2007 vstúpil do podnikateľských vzťahov s podnikateľom Z. F. Z.. Jeho firma mu ponúkla dodávku izolátorských a pomocných prác na stavbe v Bratislave. Práce podľa dohody boli riadne vykonané a vyúčtované. Za ich dodávateľa rokovali dve osoby, pričom ani jednou z nich nebol prítomný obžalovaný. Účtovný doklad zaviedol do účtovníctva a uplatnil si voči daňovému orgánu nárok na vratku DPH.

Svedok Š. Z. na hlavnom pojednávaní dňa 16.10.2014 vypovedal, že je samostatne zárobkovo činnou osobou. Obžalovaného prvýkrát videl pri konfrontáciách na Daňovom úrade vo Veľkom Krtíši. V minulosti s jeho firmou obchodoval. Predmetom obchodu boli opravárenské práce na vozidle značky Volvo. Po ich vykonaní zhotoviteľ prác vystavil účtovný doklad, oproti ktorému cenu prác zaplatil. Účtovný doklad zaviedol do účtovníctva a uplatnil si naň nárok na vratku DPH.

Svedok O. Z. na hlavnom pojednávaní dňa 16.10.2014 vypovedal, že je majiteľom a zamestnancom spoločnosti ZELKOV s. r. o. so sídlom Nové Zámky, Viničná 17. V minulosti sa dohodol s jedným podnikateľom, že mu dodá kovový odpad, keďže podnikal v oblasti výkupu a predaja druhotných surovín. Obchod bol zrealizovaný tak, že dodávateľovi vyplatil cenu za dodaný materiál oproti jeho fyzickému dodaniu. V roku 2007 podnikal aj ako živnostník pod obchodným menom Vojtech Blahovič - ZELKOV so sídlom v Bátorových Kosihách. Bol platcom dane z pridanej hodnoty. Aj tento subjekt prišiel do obchodných vzťahov s firmou obžalovaného. Obžalovaného nikdy predtým nevidel.

Svedkyňa R. I. na hlavnom pojednávaní dňa 16. 06. 2016 vypovedala, že v minulosti pre obžalovaného vykonávala účtovnícke práce. Tieto práce vykonávala aj v rokoch 2007 a 2008 na živnosť. Pre ich výkon nemala s obžalovaným uzatvorenú písomnú zmluvu. Boli dohodnutí len na ústnych podmienkach. Obžalovaný podnikal pod obchodným menom: Béla András Baranyi. Na jeho sídlo podnikania si už nepamätá. Pri výkone účtovníckych prác jej nezveril razítko. Keď bola potreba niektoré doklady oraziť, vyzvala ho, dostavil sa a tak učinil. Systém odovzdávania dokladov mali zaužívaný taký, že ich prinášal jej do kancelárie, ktorú mala zriadenú v mieste svojho bydliska. Za rozsah a obsah účtovných dokladov ona nenesla zodpovednosť. Aké doklady jej priniesol, také zaúčtovala a potom ich odovzdala obžalovanému. Obžalovaný sa pred ňou nezmenil o tom, že ukončil podnikateľskú činnosť. Z údajov počítača z rokov 2007 a 2008, najmä knihy pohľadávok a záväzkov, ktorými údajmi disponuje, sa

potvrzuje, že v tomto období obžalovaný podnikal s podnikateľskými subjektmi na území Slovenskej republiky, ale aj s firmou z Rakúska. O tom, že daňový orgán vykonával kontrolu u obžalovaného sa pred ňou obžalovaný nezmienil. S obžalovaným komunikovala v maďarskom jazyku. Účtovné doklady v jednotlivých zákonných termínoch príslušnému daňovému úradu odnášala osobne. Obžalovaný bol kvartálnym platcom DPH. Všetky doklady (faktúry), ktoré zaúčtovala, boli v origináloch a po ich zaúčtovaní boli odovzdané obžalovanému.

Na otázky prokurátora, kto spracoval a podal daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty v jednotlivých obdobiach, či boli predmetom zaúčtovania aj obchodné styky s firmami z Rakúska, či boli zaúčtované faktúry z obchodného styku s firmami zo Slovenska a to M. Z., F. Š., O. G., V. O. - Agrotrans a EASTERN PACK TRADE s.r.o. Nenince, či obchodoval s firmami ZELKOV Nové Zámky a O. Z., či obžalovaný jej nosil doklady sám, či sú jej známe mená T. Š. a B. N. a či tieto osoby v živote videla a ako vnímala obžalovaného ako podnikateľa, uviedla, že daňové priznanie k dani učinila na základe dokladov, ktoré jej obžalovaný predložil. Účtovné doklady s firmami z Rakúska a vymenovanými firmami zo Slovenska jej k zaúčtovaniu predložené neboli. Firmám ZELKOV Nové Zámky a O. Z. obžalovaný predával železný šrot. Obžalovaný za ňou chodieval sám. Meno T. Š. je jej známe. Druhé meno N. jej nič nehovorí. T. Š. prišiel s obžalovaným raz za ňou. Obžalovaného hodnotí ako málo zbehlého podnikateľa, pritom ho viackrát poučila, že je povinný predkladať všetky účtovné doklady k zaúčtovaniu, pretože podlieha to zdaneniu.

Obžalovaný výpoveď svedkyne pripomienkoval v tom, že jej mohol predkladať len tie doklady, ktoré obdržal od svojich obchodných partnerov.

Svedkyňa W. E. na hlavnom pojednávaní dňa 16. 06. 2016 vypovedala, že je manželkou obžalovaného, avšak tento príbuzenský vzťah jej nebráni tomu, aby mohla vypovedať. S obžalovaným sú manželia po dobu 25 rokov. Počas tejto doby bývali v Maďarsku a posledne na Slovensku. Na Slovensku bývajú od roku 2002. Na súčasnej adrese Č., I. B. XXX/XX bývajú asi 4 roky. Po príchode na Slovensko manžel začal podnikáť. V prevažnej časti podnikal s textilom. Mal zriadené obchodné prevádzky v Lučenci a v Šahách. Obchodoval spoločne so synom. V podnikaní sa mu darilo striedavo. Manželovi vypomáhala s podnikaním. Či manžel zamestnával aj nejakých ľudí, nevie, pretože je chorľavá a v poslednom čase prekonala infarkt a mozgovú príhodu. Kto manželovi viedol účtovníctvo v tomto období, nevie určiť. Nevedela ani o tom, že sa začala viesť proti nemu daňová kontrola. Osoby T. Š. a B. N. poznala len z videnia vtedy, keď bývali v Š.. Manžel sa pred ňou nezmieňoval o tom, či s týmito osobami spoločne podniká. Účtovné doklady, ktoré mal z podnikania, roztrhala na dvore rodinného domu po tom, ako okresný súd manžela odsúdil k nepodmienečnému trestu odňatia slobody.

Na otázku prokurátora, či v rokoch 2007 a 2008 zvykol manžel cestovať za obchodmi aj do zahraničia, uviedla, že ráno z domu odišiel a večer prišiel, teda nevie s kým a kde obchodoval.

Svedok R.. W. B. na hlavnom pojednávaní dňa 18. 08. 2016 vypovedal, že je zamestnancom Daňového úradu Banská Bystrica a pracovne zaradený ako vedúci oddelenia daňovej kontroly Daňového úradu v Lučenci, pod ktorý patrí aj pobočka Veľký Krtíš. Do tejto pracovnej pozície nastúpil v roku 2012. V roku 2011 bol riaditeľom Daňového úradu vo Veľkom Krtíši. Pred ním bol riaditeľom tohto úradu R.. V. Q.. K vykonávanej daňovej kontrole u daňového subjektu (obžalovaného) sa vie vyjadriť len všeobecne. Po oboznámení sa s jej obsahom uvádza, že sa v plnom rozsahu pripája k zisteným výsledkom daňovej kontroly a postupu daňového orgánu. Kontrola bola zameraná na zdaňovacie obdobie prvý a štvrtý štvrtrok roku 2007. Bola vykonávaná riadna daňová kontrola. Z obsahu protokolu vyplýva, že kontrolný orgán postupoval v súlade so zákonom. Kontrolovaný daňový subjekt vykonával obchodné transakcie tak s daňovými subjektmi v tuzemsku, ako aj s daňovými subjektmi v cudzozemsku. Cez medzinárodný daňový systém VIES v rámci medzinárodnej výmeny daňových informácií boli zistené všetky skutočnosti, ktoré sa stali predmetom kontroly. Cez tento systém je možné zistiť, či daňový subjekt v zahraničí je platcom dane z pridanej hodnoty. Je bežnou praxou a zákon to umožňuje, že sa daňová kontrola realizuje z kópie dokladov, ktoré predkladá kontrolovaný daňový subjekt. Rovnako sa postupuje aj vtedy, keď sa kontrolujú účtovné a daňové doklady, ktoré vystavuje daňový subjekt sídliači v zahraničí. Daňový subjekt je jediný, ktorý disponuje s originálmi účtovných (daňových) dokladov. Ako dôkazy slúžia daňovému kontrolnému orgánu aj výsluchy svedkov, kedy svedkovi sú kladené otázky, na ktoré má odpovedať. Ako ďalšie dôkazy slúžia znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, prípadne výsluchy štatutárnych zástupcov spoločnosti a podobne. Každý protokol o daňovej kontrole obsahuje opis, aké dôkazy boli vykonané

pri daňovej kontrole. Daňový subjekt má viacero možností, akým spôsobom chce dosiahnuť objektivitu kontroly, dokonca môže namietat' kontrolný orgán, potom o tom rozhoduje nadriadený daňový orgán. Tiež môže vznášať námietky voči obsahu daňovej kontroly. Takto obžalovaný ako kontrolovaný subjekt nepostupoval, nakoľko to vyplýva z obsahu zápisnice o kontrole. Z obsahu protokolu o daňovej kontrole v prejednávanej trestnej veci vyplýva, že daňový subjekt originály účtovných dokladov (daňových) nepredložil. Originálnymi dokladmi disponuje vždy daňový subjekt, ktorý zdaňuje. V súčasnosti je zákonná úprava taká, že kontrolovaný daňový subjekt nemôže bez súhlasu daňového úradu ukončiť podnikanie, alebo zrušiť obchodnú spoločnosť do času skončenia kontroly.

Na otázky prokurátora, či zahraničný daňový orgán disponoval v týchto prípadoch s originálmi účtovných dokladov a akým systémom pracuje VIES, uviedol, že určite s originálmi dokladov disponoval. Tento mal v dispozícii originály dokladov od kontrolovaných daňových subjektov. Inak by daňová kontrola nemohla prebiehať. Slovenské daňové kontrolné daňové orgány tiež pracujú s originálmi dokladov a do zahraničia posielajú len ich kópie pre potrebu zahraničného daňového orgánu. Takýto postup zakotvuje systém medzinárodnej výmeny informácií, s ktorým pracujú medzinárodné daňové orgány. Systém VIES pracuje tak, že každý daňový subjekt, ktorý vyváža tovar alebo obchoduje so zahraničím, musí podať súhrnný výkaz a každý subjekt, ktorý prijme takýto tovar, musí podať tiež súhrnný výkaz. Súhrnné výkazy sa podávajú mesačne alebo kvartálne, čo závisí od výšky dosahovaného obratu. V tomto systéme musia byť tieto údaje medzi zahraničím spárované. Podľa technického vyhodnocovania sa zisťuje, či boli operácie zaúčtované alebo nie. Je to zložitý mechanizmus. Pre výkon daňovej kontroly postačuje, keď kontrolovaný daňový subjekt podnikajúci aj so zahraničím predloží daňovému orgánu kópie dokladov, ako tomu bolo v tomto prípade. Originálmi dokladov disponujú rakúske firmy s ktorými obžalovaný obchodoval.

Na otázku obhajcu, či v rámci oboznámenia sa s výsledkami daňovej kontroly mal možnosť zistiť, či určité doklady boli jeho klientom podpísané, uviedol, že na to by mohla vypovedať členka kontrolného orgánu.

Na otázky súdu, či je povinnosťou daňového orgánu overovať si na každom účtovnom (daňovom) doklade, či je podpis na ňom pravý, či sa v praxi stretáva s prípadmi, že daňový subjekt popiera autentičnosť podpisu a zahrnutého dokladu do účtovníctva, uviedol, že toto povinnosťou daňového orgánu nie je, a pokiaľ daňový subjekt popiera autentičnosť dokladu, resp. pravosť svojho podpisu na ňom, musí to v súdnom konaní preukázať.

Podľa § 276 ods. 1 Tr. zák. kto v malom rozsahu skrátí daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu (odsek 4).

Obžaloba viní obžalovaného, že tento úmyselným konaním v roku 2007 nepriznal a neodviedol daň z pridanej hodnoty z obchodných transakcií, do ktorých vstupoval s vnútrozemskými a cudzozemskými podnikateľskými subjektmi. Daňovou kontrolou bolo zistené, že v štvrtročných zdaňovacích obdobiach roku 2007 došlo k skrátaniu dane na úkor štátneho rozpočtu Slovenskej republiky v celkovom rozsahu 156. 664,69 Eur (4. 719. 681,- Sk). Obžalovaný vykonával v predmetnom zdaňovacom období roka 2007 podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia vydaného mu živnostenským úradom vo Veľkom Krtíši. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že obžalovaný v rámci tejto podnikateľskej činnosti dodal viacerým slovenským podnikateľom tovary a služby, z ktorých však nepriznal a neodviedol daň. Povinnosťou obžalovaného bolo odviesť daň správcovi dane. Pri dodaní tovaru vzniká daňová povinnosť dňom dodania tovaru t. j. dňom, kedy kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom, pričom na účely vzniku daňovej povinnosti je bez významu, či kupujúci nadobúda k tovaru vlastnícke právo pri jeho dodaní alebo až zaplatením ceny tovaru, a to aj v prípade, že je dohodnutá výhrada vlastníckeho práva. Daňová povinnosť vzniká vždy dňom dodania tovaru, či služby, a to bez ohľadu na to, či bolo aj za dodaný tovar, či službu, zaplatené.

Podľa § 125 Tr. zák. škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťsto násobok sumy 266,- Eur, čo predstavuje sumu 133. 000,- Eur a viac. V prejednávanej veci zo skutku uvedeného

v obžalobe a jeho právnej kvalifikácie vyplýva, že obžalovaný mal protiprávnym konaním spôsobiť teda škodu veľkého rozsahu.

Obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania tým, že vykonával podnikateľskú činnosť s inými subjektmi, avšak svoje účtovníctvo riadne nevedol, jednotlivé faktúry do neho nezavádzal, čím došlo k skráteniu dane. Tento režim sa viazal na jeho podnikateľské aktivity, ktoré vykonával v tuzemsku. Obžalovaný sa okrem toho dopúšťal daňového úniku tzv. cezhraničných daňových únikov na DPH. Ich spoločným menovateľom sú rôzne machinácie v rámci dovozu tovarov medzi členskými krajinami Európskej únie. Bolo dokázané, že obžalovaný vykonával pomerne rozsiahle podnikateľské aktivity s podnikateľskými subjektmi na území Rakúska. Len na margo uvádzaného sa žiada poznamenať, že obžalovaný bol v minulosti žalovaný v obchodnoprávnej veci, kde ho tiež žalovala rakúska firma, ktorej nezaplatil. Konanie sa viedlo na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp.zn. 9Cb/41/2012. Správca dane k týmto zisteniam pri realizácii zahraničných obchodov dospel na základe kontrol, ktoré realizoval formou dožiadania cez medzinárodný informačný systém VIES a cez medzinárodnú výmenu daňových informácií. Obžalovaný obchodoval s podnikateľskými subjektmi v Rakúsku, odoberal od nich tovar a preto sa na neho vzťahuje daňová povinnosť z objemu obchodov. Schéma finančných operácií, ktoré boli realizované je taká, že ak daňový subjekt, ktorý je plátcou DPH a dodáva tovar inému daňovému subjektu v inom štáte Európskej únie, ktorý je taktiež platcom DPH a dodanie tovaru je predmetom dane v štáte, do ktorého sa tovar dodáva, si neuplatní DPH na výstupe, pričom tak môže urobiť za situácie, ak bol tovar skutočne dopravený do iného členského štátu, ho fakturuje bez DPH, avšak má zachovaný nárok na odpočet DPH (ide o zabránenie dvojitého zdanenia, t. j. ide o mechanizmus, keď sa DPH má platiť len raz a to v štáte určenia - v štáte spotreby). Práve o takýto prípad sa jednalo v prejednávanej veci, keď rakúski dodávatelia fakturovali tovar bez DPH, a pričom oni mali zachovaný nárok na odpočet DPH, ale povinnosťou obžalovaného ako platcu DPH, ktorý tovar v zahraničí nakupoval, bolo daň z pridanej hodnoty za odobratý tovar priznať a odvieť príslušnému správcovi dane. Slovenská republika sa v tomto prípade považovala za štát spotreby, v ktorom mala byť zaplatená daň z pridanej hodnoty z dovezeného tovaru. Iný režim tu nastať nemohol v záujme zabránenia dvojitého zdanenia. Takto obžalovaný nekonal a daň na Daňovom úrade vo Veľkom Krtíši nepriznal.

Daň z pridanej hodnoty je všeobecná daň zo spotreby, ktorou sa zaťažuje pridaná hodnota tovarov a služieb. Právna úprava dane z pridanej hodnoty je obsiahnutá v Zákone č. 222/2004 Z. z. v jeho platnom znení. Platcovia dane si môžu znížiť svoju vlastnú daňovú povinnosť o čiastku, ktorú zaplatili oni sami ostatným platcom DPH pri kúpe tovaru alebo materiálu pre svoje obchodné aktivity (odpočet dane). Je preto nutné rozlišovať medzi odpočtom dane a nadmerným odpočtom dane. V prípadoch, keď si napríklad daňový subjekt len znižuje základ dane neoprávneným jej odpočítaním, pôjde o podozrenie zo spáchania trestného činu skrátenia dane. V prípadoch, keď vznikne neoprávnený nárok na nadmerný odpočet t. j. v zdaňovacom období daň na vstupe prevyšuje daň na výstupe, pôjde o podozrenie zo spáchania trestného činu daňového podvodu a je možný aj jednočinný súbeh týchto dvoch trestných činov (v prípadoch, ak pôjde zároveň o neoprávnené uplatňovanie odpočtov a to až v takom rozsahu, že zároveň vznikne aj nadmerný odpočet). Pri nadmernom odpočte príslušný správca dane jeho výšku, pokiaľ nie je dôvod na zákonný zápočet, vracia daňovníkovi.

Obžaloba vinní obžalovaného zo zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zák. Trestný čin skrátenia dane je dokonaný až skutočným vymeraním nižšej dane (na dokonanie trestného činu preto nestačí len podanie daňového priznania, v ktorom daňový subjekt neoprávnene navyšuje výdavky, či znižuje príjmy), resp. nepodaním daňového priznania vôbec, ak bolo úmyslom páchatela zatajiť úplne príjmy podliehajúce dani. Obžalovaný sa dopustil trestného činu skrátenia dane a poistného tým, že v roku 2007 nepodal daňové priznanie v skutočnom rozsahu vykonávaných podnikateľských činností, teda jeho úmyslom bolo zatajiť príjmy podliehajúce dani.

Skutková podstata trestného činu skrátenia dane a poistného je konštruovaná tak, že skrátením dane a poistného treba rozumieť akékoľvek konanie páchatela, v dôsledku ktorého mu príslušný štátny orgán alebo orgán verejnej samosprávy vyrúbi daň v nižšej než zákonom určenej sume alebo k vyrubeniu dane vôbec nedôjde, to sa vzťahuje na skrátenie dane alebo ktorým chce dosiahnuť zaplatenie nižšieho poistného, než aké vyplýva zo zákona alebo ak chce celkom zaplateniu poistného sa vyhnúť.

Objektom tohto trestného činu je záujem štátu na správnom vymeraní dane, pre zodpovednosť sa vyžaduje úmyselné konanie páchatela a pre naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty uvedenej v

odsekoch 2 až 4 sa vyžaduje preukázanie, že už páchatel' bol za taký čin odsúdený resp. na uľahčenie spáchania takého činu poruší úradný uzáver alebo čin vykoná závažnejším spôsobom konania (tieto okolnosti umožňujú kvalifikovať konanie páchatel'a podľa odseku 2), alebo spácha čin, keď skrátí daň v značnom rozsahu (táto okolnosť umožňuje kvalifikovať konanie páchatel'a podľa odseku 3) alebo skrátí daň vo veľkom rozsahu (táto okolnosť umožňuje kvalifikovať konanie páchatel'a podľa odseku 4 citovaného ustanovenia zákona).

V prejednávanej trestnej veci obžalovaný spáchal čin, ktorým došlo k skráteniu dane vo veľkom rozsahu, čiže bola podaná na neho obžaloba podľa odsekov 1 a 4 citovaného ustanovenia zákona.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že v roku 2007 podnikal pod menom daňového (podnikateľského) subjektu: Béla András Baranyi s miestom podnikania Bátorová 82, 991 26 Bátorová, IČO: 43 261 817. Potvrďuje to aj výpis zo živnostenského registra Okresného úradu Veľký Krtíš, Odboru živnostenského podnikania č. 660-6067 (č. l. 682 v spise). Z tohto výpisu sa potvrdzuje, že dňa 27. 07. 2009 došlo k zániku živnostenského oprávnenia na žiadosť podnikateľa. Podľa § 29 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v jeho platnom znení bol obžalovaný povinný ako podnikateľ pri prevádzkovaní živnosti dodržiavať podmienky ustanovené týmto zákonom a osobitnými predpismi, prevádzkovať živnosť riadne, poctivo a odborne. Tejto povinnosti sa nemohol zbaviť ani v prípade, ak podnikateľskú činnosť prevádzkoval prostredníctvom zodpovedného zástupcu. Za riadne a poctivé nevykonávanie živnosti sa považuje, ak podnikateľ bez závažných dôvodov neplní svoje daňové, poplatkové a odvodové povinnosti podľa osobitných predpisov.

Bolo zistené, že obžalovaný nezaviedol do svojho účtovníctva všetky účtovné doklady, s ktorými disponoval v rámci výkonu podnikateľskej činnosti. Keďže tieto účtovné doklady do účtovníctva nezaviedol, je logické, že z týchto obchodov ani nepriznal daň z pridanej hodnoty. Súd na hlavnom pojednávaní vypočul podnikateľské subjekty, ktoré v rámci tzv. „krížovej daňovej kontroly“, boli príslušnými správcami dane kontrolované. Rovnako sa oboznámil aj s účtovnými dokladmi týchto podnikateľských subjektov z tých obchodov, ktoré realizovali s obžalovaným. Všetci vypočítaní zhodne uviedli, že po realizácii obchodného prípadu s obžalovaným účtovné doklady zaviedli do účtovníctva, čím im vznikol nárok na daň z pridanej hodnoty na vstupe, na tzv. „vratku DPH“. Zhodne tiež uviedli, že obchodovali s podnikateľským subjektom, ktorý vystupoval pod obchodným menom: Béla András Baranyi, 991 26 Bátorová 82, teda tým, na ktorého mal obžalovaný zriadenú živnosť. Aj keď štatutárni zástupcovia týchto podnikateľských subjektov uvádzali, že osobu obžalovaného z osobných rokovaní pri uzatváraní a realizácii kontraktu nepoznali, faktúry ako účtovné (daňové) doklady vystavoval obžalovaný, boli podpísané pod menom jeho firmy a pri doplnení všetkých účtovných údajov, preto nemali dôvod o ich legitímnosti a hodnovernosti pochybovať a dôvod nezaviesť ich do svojho účtovníctva. Ich konanie bolo konaním v dobrej viere a v rámci obchodných praktík a zvyklostí.

Dokazovaním bolo zistené, že obžalovaný obchodoval aj s podnikateľskými subjektmi sídlacimi v zahraničí. V rámci medzinárodnej výmeny daňových informácií boli preto vykonané výsluchy svedkov I. G., R. I., M. I., M.Á. G. a R. H., ktorí zhodne potvrdili, že s obžalovaným v roku 2007 obchodovali.

Medzinárodná výmena daňových informácií v súvislosti s preverovaním intrakomunitárnych obchodov bola podľa obsahu prípravného konania realizovaná na základe článku 19 Nariadenia Rady ES č. 1798/2003 zo 07. 10. 2003 o administratívnej spolupráci v oblasti dane z pridanej hodnoty (č.

904/2010 zo 07. 10. 2010 prepracované znenie, ďalej len „Nariadenie Rady“), ktoré je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch. Toto nariadenie svojim obsahom naplňa účel stanovovať pravidlá a postupy umožňujúce príslušným daňovým orgánom členských štátov, aby spolupracovali a navzájom si vymieňali akékoľvek informácie, ktoré môžu pomôcť pri uskutočňovaní správneho výmeru DPH, kontrole riadneho uplatňovania DPH, najmä pri transakciách v rámci spoločenstva a boji proti podvodom súvisiacim s DPH (článok 1 Nariadenia Rady).

Správca dane - Daňový úrad Veľký Krtíš začal proti obžalovanému dňa 17. 03. 2008 riadnu kontrolu, ktorej predmetom bolo zisťovanie výpočtu a priznania dane z pridanej hodnoty podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov za zdaňovacie obdobie prvý až štvrtý štvrťrok 2007. Daňová kontrola bola vedená pod č. 681/320/13729/2009/Cse. Daňová kontrola bola vykonaná v priestoroch Daňového úradu Veľký Krtíš na ul. SNP 2/A a vykonávali ju zamestnankyne úradu V. H. a H. Z.. Súčasťou daňového kontrolného spisu sa stala aj zápisnica o ústnom pojednávaní z 07. 07. 2008, ktorého sa zúčastnil daňový subjekt (obžalovaný) osobne. Z obsahu tejto zápisnice sa potvrdzuje obchodné meno kontrolovaného daňového subjektu, ktoré korešponduje s názvom jeho obchodného mena v živnostenskom oprávnení. Hlavným predmetom tohto ústneho pojednávania bolo zisťovanie, prečo nemá daňový subjekt zavedené v účtovníctve dodávateľské faktúry vystavené pre firmu EASTERN PACK TRADE s. r. o., Hlavná 526, Nenince. Kontrolný daňový orgán predložil obžalovanému na vyjadrenie konkrétne účtovné (daňové) doklady potvrdzujúce obchodný vzťah s týmto podnikateľským subjektom. Obžalovaný uviedol, že s týmto subjektom obchodoval, doklady vystavoval, vlastnoručne podpísal, dokonca opísal čo učinil ďalej s nadobúdaným tovarom. V súdnom spise sú tieto doklady žurnalizované na č. l. 383-411. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 22. 02. 2016 sa obhajoval tým, že on nikdy neopatroval dokumenty pečiatkou Baranyi Béla - András, 991 26 Bátorová 82, Obchod - Rozličným tovarom, IČO: 43 261 817, DIČ: 107 708 29 96. Táto jeho obhajoba je vyvrátená práve predloženými účtovnými (daňovými) dokladmi vystavenými pre odberateľa tovaru EASTERN PACK TRADE s. r. o., Hlavná 526, 991 26 Nenince, z ktorých sa potvrdzuje, že takéto doklady osobne vystavil a podpísal a pri daňovej kontrole ich ako pravé uznal. Z uvedeného dôvodu sa obhajoba obžalovaného na hlavnom pojednávaní javí ako účelová, ktorou sa snaží zbaviť trestnej zodpovednosti. Z ďalšej zápisnice o ústnom pojednávaní zo dňa 15. 06. 2009, ktorého sa obžalovaný tiež osobne zúčastnil, sa potvrdzuje, že ku svojmu vlastnoručnému podpisu pripojil pečiatku, ktorou opatroval listiny v rámci podnikateľského styku a ktorá ho identifikovala a rozlišovala ako obchodný subjekt podnikajúci pod označením: B.A.B. 991 26 Bátorová 82, Sprostredkovanie obchodu IČ DPH: SK 107 708 29 96, IČO: 43 261 817. Pri porovnaní označenia daňového subjektu z listín týchto dvoch ústnych pojednávanií je nutné konštatovať, že základný identifikačný údaj rozlišujúci podnikateľské subjekty majú zhodný, ním je identifikačné číslo pre daň: SK 107 708 29 96. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný ako podnikateľský subjekt používal rôzne druhy pečiatok, ktorými opatroval účtovné (daňové) doklady, čo ale nespôsobuje neplatnosť právnych úkonov, ktoré učinil, nakoľko Obchodný zákonník v ustanovení § 13 upravuje, ak je podnikateľom fyzická osoba, koná osobne alebo za neho koná zástupca. Pre právnu relevanciu takéhoto úkonu, ktorým je uzavretie zmluvy resp. vystavenie účtovného (daňového) dokladu a podobne, postačuje len podpis konajúceho subjektu, čo obžalovaný potvrdil. Zákon pre platnosť vystavovaného dokumentu nevyžaduje opatrit' ho pečiatkou. Dokonca ani v rámci zapisovaných skutočností v obchodnom registri pri právnických osobách a konaní konateľov za nich sa nepožaduje pre platnosť úkonov učinенých navonok používať obligatórne pečiatku.

Obžalovaný do zápisnice o ústnom pojednávaní dňa 15. 06. 2009 potvrdil, že nakupoval tovar v Rakúsku od dodávateľov I. M., BGK Handels GmbH, Gimex Handels GmbH, Delta export - import GmbH a I. R.. Potvrdil aj to, že tento tovar ďalej predával do Maďarska. Podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v jeho platnom znení, jeho ustanovenia § 48 ods. 1 oslobodený od dane je dovoz tovaru, ak ide o tovar, ktorého dodanie v tuzemsku platiteľom by bolo oslobodené od dane. Tovar, ktorý obžalovaný nakupoval v Rakúsku od obchodných partnerov od dane na území Slovenskej republiky, oslobodený nebol. Keďže obžalovaný s týmto tovarom ďalej nakladal a tento odpredával iným podnikateľským subjektom, či už v tuzemsku resp. do Maďarska, bol povinný tento tovar zdaňovať a odviesť štátu daň z pridanej hodnoty, čo neučinil. Z účtovných (daňových) dokladov zhromaždených do spisu v rámci úkonov prípravného konania sa potvrdzuje, že dodávateľské subjekty na území Rakúskej republiky, s ktorými obžalovaný obchodoval, priznali a odvedli daň z pridanej hodnoty príslušným daňovým (zberným) úradom. V rámci medzinárodného obchodu a v ňom realizovaného účtovníctva platí princíp, že ten podnikateľský subjekt, ktorý zdaňuje, si ponecháva originály účtovných (daňových) dokladov. Tak tomu bolo aj vo všetkých obchodných transakciách, ktoré realizoval obžalovaný s rakúskymi podnikateľskými

subjektmi. Tieto subjekty si splnili daňovú povinnosť vo vzťahu ku svojmu príslušnému daňovému orgánu. Pokiaľ by si ju neboli splnili a dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný tieto obchodné transakcie zatajil, nebola by známa príslušným daňovým úradom a tiež orgánom činným v trestnom konaní informácia, že došlo k realizácii akéhokoľvek obchodu na území Rakúska obžalovaným.

Podľa účinného zákona v roku 2007, upravujúceho správu daní a poplatkov - zákon č. 511/1992 Zb. v jeho doterajšom platnom znení, § 29 ods. 4 ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosť rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti, a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov (priznania, hlásenia, odpovede na výzvy správcu dane a podobne) o svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy vedené daňovými subjektmi a doklady k nim. Kontrolovaný daňový subjekt má za povinnosť správcovi dane poskytnúť okrem iného aj kópie z účtovných písomností podliehajúcich režimu daňovej kontroly. Takéto kópie sa stávajú súčasťou zberného spisu daňového úradu, o vierohodnosti a pravdivosti ktorého nemožno mať pochybnosti.

Práve na túto okolnosť poukázal krajský súd vo svojom rozhodnutí a nariadil okresnému súdu doplniť dokazovanie. Obžalovaný sa počas trestného konania obhajoval tým, že on nemal k dispozícii originály účtovných (daňových) dokladov.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 18. 08. 2016 vypočul R.. W. B. z Daňového úradu Banská Bystrica, pracovne zaradeného ako vedúceho oddelenia daňovej kontroly Daňového úradu v Lučenci, pod ktorý patrí pobočka Veľký Krtíš. Tento svedok jednoznačne potvrdil, že zahraničný daňový orgán disponoval v týchto prípadoch s originálmi účtovných dokladov. Teda doklady, ktoré sú zhromaždené v súdnom spise a sú vo forme kópií, boli overované v rámci daňovej kontroly zahraničným daňovým orgánom. Je to systém medzinárodnej výmeny informácií, s ktorým pracujú medzinárodné daňové orgány, čiže nemožno mať pochybnosť o tom, či daňové orgány Rakúskej republiky vyhotovovali kópie účtovných (daňových) dokladov z ich originálov. S prihliadnutím na tento stav a aj obhajobné tvrdenie obžalovaného, že všetky účtovné (daňové) doklady, ktorými disponoval, boli úmyselne jeho manželkou znehodnotenú, je nutné konštatovať nemožnosť vykonania znaleckého dokazovania z odboru grafológie, pretože nie je možné skúmať z fotokópie dokladu taký znak písma, aký je napríklad tlak pisateľa rukou a podobne, čiže aj prípadné nariadenie dokazovania by nespĺnilo účel. Okresný súd je toho názoru, že pokiaľ daňový orgán vykonával kontrolu daňového subjektu po tom, ako sa oboznámil s predložením originálov dokladov a poskytol orgánom činným v trestnom konaní fotokópie týchto dokladov, zanikla potreba rozvinúť dokazovanie v tomto smere, navyše keď sa obžalovaný v rámci vykonávanej daňovej kontroly vyjadril, že všetky obchody v zistiteľnom objeme realizoval.

Obžalovaný sa v konaní obhajoval aj tým, že osobám B. N. a T. Š., obidvom už nebohým, neudelil nikdy plnomocnenstvo jeho zastupovaním. Toto povedal obžalovaný pri výsluchu dňa 22. 02. 2016. V predchádzajúcej svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 16. 10. 2014 ale povedal, že tieto osoby mu navrhli robiť spoločné obchody, preto im dobrovoľne odovzdal pečiatku a fotokópie osobných dokladov. Dokonca sa s nimi dohodol na spôsobe realizovania obchodu, ako aj na spôsobe výpočtu provízií z toho - ktorého obchodného prípadu. Súd zmenu vo výpovedi obžalovaného hodnotil ako účelovú v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Obžalovaný kalkuluje s tým, že tieto osoby už nemôžu poskytnúť súdu svoje svedectvá, nakoľko sú po smrti, čím sa stane jeho tvrdenie nevyvrátiteľné. Ani v tomto prípade okresný súd nevzhliadol účelnosť dopĺňovania dôkazného stavu skúmaním, ktorý podpis na účtovnom (daňovom) doklade je podpisom z vlastnej ruky obžalovaného a ktorý z podpisov podľa jeho obhajoby mali opatrit tieto osoby. Obžalovaný ako podnikateľ si musel byť plne vedomý možného zneužitia týchto dokladov, keď ich týmto osobám poskytol. Obžalovaný takto konal vedome s úmyslom získať z nepoctivého podnikania prospech. Obžalovaný sa domnieval, že v prípade, ak účtovné (daňové) doklady daňovému orgánu neposkytne, najmä z obchodných transakcií vykonávaných zo zahraničnými podnikateľskými subjektmi, nebude mať možnosť daňový orgán odkiaľ zistiť účel a rozsah realizovaných obchodov. Nemožno vylúčiť ani úmyselné a cieľavedomé pozmeňovanie podpisov samotným obžalovaným a tiež úpravou znakov pečiatok, pretože okresný súd je iného názoru ako vyslovil v tomto smere krajský súd, že by nemal obžalovaný dôvod takto postupovať. Okresný súd si práve myslí, že úmyselným menením údajov na účtovných dokladoch zaviesť kontrolný orgán tým, že vystavený účtovný doklad nie je autentický a opatrený jeho vlastnoručným podpisom a originálnou pečiatkou.

Obžalovaný sa ďalej obhajoval tým, že si daňové, poplatkové a odvodové povinnosti na území Slovenskej republiky riadne neplnil aj preto, že podnikaniu na Slovensku nerozumie, keďže je občanom Maďarska, aktívne neovláda jazyk slovenský a v tejto krajine žije od roku 2006. Obhajobu obžalovaného aj v tejto časti súd vyhodnotil ako účelovú. Princípy živnostenského (súkromného) podnikania sú v celom svete prakticky rovnaké. Základnou povinnosťou každého podnikateľa je viesť účtovníctvo a plniť si daňovú resp. odvodovú povinnosť. Obžalovaný postupoval v príkrom rozpore so základnými povinnosťami živnostníka, keď nevedol účtovníctvo a realizované obchodné transakcie pre účely ich zdanenia nepriznal. Všetci jeho obchodní partneri konali v rámci zákonných povinností a obchodných zvyklostí, ktorých chráni režim dobrej vôle a zásada poctivého obchodného styku. Z realizovaných obchodných transakcií účtovné doklady riadne zaviedli do účtovníctva a zdanili. Táto okolnosť bola preverovaná príslušnými daňovými orgánmi v rámci daňovej spolupráce.

Súd vykonaným dokazovaním, a to výsluchom obžalovaného a svedkov ako aj čítaním listín, dospel k tomu záveru, že uvedený dôkazný stav usvedčuje obžalovaného z trestnej činnosti, ktorej sa mal dopustiť spôsobom uvedeným v obžalobe.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky pre jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Obžalovaný je z miesta svojho bydliska Obcou Č. v správe o povesti hodnotený všeobecne. Ako cudzinec je prihlásený k trvalému pobytu v obci na ul. I. B. XXX/XX. Z odpisu Registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný, a to Okresným súdom Veľký Krtíš sp. zn. 9T/71/2007. Bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody za majetkový trestný čin. Dňa 17. 03. 2009 sa osvedčil, čím sa na páchatela hľadá ako keby nebol odsúdený.

V otázke trestu súd prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. d) Tr. zák. t. j. spáchal trestný čin vo vyššom veku a § 36 písm. j) Tr. zák. t. j. viedol pred spáchaním trestného činu riadny život) a žiadnu priťažujúcu okolnosť. Súd pristúpil na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák., vzhľadom na pomery páchatela, keď má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Tento zákonný dôvod na mimoriadne zníženie trestu súd vzhliadol v tom, že obžalovaný je občan Maďarska, podnikajúci pomerne krátku dobu na území Slovenskej republiky. Vzhľadom na to, že v konaní nebolo možné vykonať dôkazy a to výsluchy svedkov Š. a N., ktoré by mohli eventuálne privediť obžalovanému použitie miernejšej právnej kvalifikácie, súd na to prihliadol v rámci komplexného hodnotenia dôkazov v prospech obžalovaného a uložil mu trest na dolnej hranici takto upraveného rozpätia trestnej sadzby. Súd obžalovanému uložil trest vo výmere 2 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v dobe posledných 10 rokov nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. obžalovanému uložil aj trest zákazu podnikateľskej činnosti na dobu 5 rokov. Tento druh trestu bol obžalovanému uložený preto, lebo sa dopustil protiprávneho konania v spojení s výkonom podnikateľskej činnosti, ktorú realizoval na základe živnostenského oprávnenia, teda týmto trestom sa mu zabraňuje jej výkonu po určitú dobu, ktorej dĺžka bola stanovená s prihliadnutím na závažnosť spáchania zločinu.

Pokiaľ obhajca v záverečnej reči dôvodil, že nevidí zmysel uloženia mu trestu zákazu činnosti, nakoľko v čase rozhodovania už nepodniká, nemožno obhajobe vyhovieť, nakoľko trest zákazu činnosti má ten účinok, že sa odsúdenému zabraňuje po určitú dobu nielen vykonávať podnikateľskú činnosť, ale aj pokúšať sa o zriadenie živnosti, čo by mohol obžalovaný v prípade neuloženia trestu vykonať.

V rámci adhézneho konania sa pripojil poškodený Slovenská republika - Daňové riaditeľstvo Banská Bystrica v zastúpení správcom dane Daňovým úradom Veľký Krtíš k náhrade škody. Súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného R.. W. B. zo dňa 14. 03. 2012 vyplynulo, že si poškodený uplatňuje náhradu škody vo výške 155. 114,69 Eur. Toto je výška škody už po odpočítaní súm, ktoré boli

obžalovaným na základe dodatočných platobných výmerov uhradené, a to dňa 04. 06. 2010 v sume 500,- Eur, dňa 26. 04. 2010 v sume 250,- Eur, dňa 26. 05. 2010 v sume 300,- Eur a dňa 18. 10. 2010 v sume 500,- Eur. V obžalobe sa uvádza, že mal obžalovaný protiprávnym konaním skrátiť daň na úkor štátneho rozpočtu SR v celkovej výške 156. 664,69 Eur. Obžaloba bola podaná na Okresný súd Veľký Krtíš dňa 06. 12. 2013. V čase podania obžaloby už teda celková výška škody bola iná, keďže obžalovaný v čiastkových úhradách časť škody dobrovoľne uhradil a svedkyňa V. H. na pojednávaní dňa 02. 03. 2015 presnú výšku škody nevedela uviesť, len mala vedomosť, že obžalovaný určité nedoplatky uhradil po vydaní Dodatočných platobných výmerov, ktorými mu štát vyrúbil daň, a teda v danom prípade by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania, súd preto poškodeného odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Tak učinil aj preto, lebo pri cezhraničnom obchode vždy daň z pridanej hodnoty zaťažuje podnikateľský subjekt v štáte spotreby, teda na výpočet daňovej povinnosti sa použije kurzový prepočet štátu spotreby k spoločnej mene Euro a ten je na Slovensku koeficient 30,1260, čo nesúladí s prepočtami v obžalobe.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici prostredníctvom tunajšieho súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b)), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2);
- odvolanie proti výroku o vine § 257 ods. 5 nie je prípustné,
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného) a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného, obhajca, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- orgán sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods.1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c)), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pri nesprávnom výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), resp. § 45 ods. 1).